

Anul IX
nr. 48 (678)
joi 27 noiemb.
1958
8 pag.
30 bani

Citiți în acest număr:

- Din viața pionierească
- Micii brigadierii
- In curînd... pe tractor
- Dans de prietenie

Vin tezele

Si consfătuirea începu. După seriozitatea discuțiilor lui dăduri seama că apropierea tezelor preocupă în chip deosebit detașamentul 12. Pe tezele care vor fi date de către pionierii acestui detașament creioanele roșii ale tovarășilor profesori trebuie să însemne cât mai multe note 8,9,10... Pentru aceasta se pare că nu-i nevoie decât de o singură condiție: aceea ca toți pionierii să fie stăpîni pe materie!

Pentru aceasta, colectivul de conducere al detașamentului, ocolind vorbăria fără rost, a luat în consfătuirea sa următoarele hotăriri:

1. Toți pionierii detașamentului 12 să fie atenți la recapitulări și să-și rezerve, în programul zilei, o bucată de timp dedicată revizuirii materiei.

2. Să apară deîndată în clasa lor (clasa a VII-a B de la Școala medie nr. 2 din Buzău) o cutie intitulată „Poșta tezelor“. În această cutie pionierii vor introduce bilețele cu întrebări și probleme pe care nu le înțeleg. Aceste bilețele vor fi date la sfîrșitul fiecărei zile tovarășilor profesori de specialitate, care le vor da în scurt timp răspuns.

3. Gazeta de perete a detașamentului să apară cit de curînd într-un număr închinat în întregime tezelor. El va cuprinde printre altele rubrici ca: „Sfatul profesorului“, „Din experiența pionierilor fruntași“, „Lor nu le pasă de teze?“ (colț satiric) etc.

4. Să înceapă numaidecît pregătirea unei adunări cu temă închinată chimiei. Pionierii din clasa a șaptea, care învață în acest an pentru înțlia oară chimia, își vor lămurii, înainte de teze, multe probleme legate de acest obiect.

Aceste sarcini au fost apoi împărțite fiecăruia dintre participanții la consfătuire, care apoi vor fi controlați în fiecare zi de către președintele detașamentului în legătură cu îndeplinirea lor.

Și iată că, părăsind școala, mă pomenii murmurînd din nou spre bucuria lui Zdup, versurile de mai înainte. Bineînțeles, însă cu o mică modificare:

„Vine teza cu viteză
Și cu... zece-n paranteză!“

GHEORGHÎȚA-REPORTERUL

Atențiune, clasa a V-a!

De vorbă cu tovarășa Lucreția Carp, profesoară de matematică, Școala medie nr. 32 București.

Întrebare: Tovarășa profesoară, vă rog să împărtășiți celor din clasa a V-a câteva amănunte legate de pregătirea lor pentru teza de la matematică.

Răspuns: Dragă Gheorghîța, întrebarea ta nu este lipsită de interes. Cei din clasa a V-a sînt la prima lor teză mai grea. În orice caz, n-au nici un motiv să intre în panică, să fie neliniștiți. Teza la matematică sau lucrarea de control, cum i se mai spune nu va cuprinde exerciții și probleme necunoscute de ei. Tot ceea ce au învățat în decursul primului trimestru, sub o formă sau alta, va fi sintetizat în subiectul lucrării lor de control.

În primul trimestru, o parte din orele de matematică au fost folosite pentru domeniul corectă a tehnicii rezolvării exercițiilor cu cele patru operații. La teză, unul dintre subiecte va fi, fără

îndoială, rezolvarea unui exercițiu care va cuprinde cele patru operații (adunarea, scăderea, înmulțirea și împărțirea). S-ar putea ca exercițiul să fie aranjat în așa fel încît să ceară rezolvarea operațiilor într-o anumită ordine: adunare, scădere, înmulțire și împărțire. Ordinea în care se rezolvă exercițiul o spun parantezele, lucru de altfel cunoscut din clasa a IV-a. Deci, multă atenție la felul în care este prezentat exercițiul pentru că rezultatul unui exercițiu cu paranteză diferă de rezultatul unui exercițiu fără paranteză, ca și felul fiecăruia de rezolvare.

Ca să fie siguri că nu vor greși, le recomand să rezolve cu multă atenție exerciții cu și fără paranteză. Pentru a fi siguri care operații se rezolvă mai întii, citiți exercițiul are sau nu are paranteză, să revadă regulile din cartea lor de aritmetică.

În decursul trimestrului s-au făcut și probleme. O problemă se va da și la teză. Asupra cărui lucru să-și îndrepte atenția copiii? În primul rînd să înțeleagă perfect conținutul problemei, și numai după aceasta să treacă la analiză părților cunoscute din problemă, iar apoi la efectuarea operațiilor. Respectarea cu strictețe a semnelor de punctuație din textul problemei ajută de asemenea foarte mult la judecarea corectă a problemei.

Un raționament corect al problemei precum și rezolvarea corectă a operațiilor, aduc și o notă bună. De aceea le recomand copiilor să rezolve cit mai multe probleme. Iar acolo unde nu înțeleg „de ce“ și „pentru ce“ sînt necesare anumite operații, mai bine să întreb pe cineva decât să le rezolve în mod mecanic. Ca încheiere: atenție, atenție, și iar atenție!

Intrînd în șeala unde se petrece reportajul de mai jos, repetai în șoaptă un vechi distih școlăresc:

„Vine teza cu viteză
Și cu trei în paranteză!“

— Ham! lătră Zdup, dojenitor. Nu-i frumos să vii în mijlocul unor copii care se pregătesc pentru teze, urîndu-le de la început nota trei!

— Bine-bine, nu mai spun nimic pînă n-o să văd cum stău lucrurile! îi dădui eu dreptate.

Și, pătrunzînd pe coridor, mă grăbii s-o rog pe prima pionieră care-mi ieși în cale:

— Cum am putea ajunge la camera pionierului?

— Foarte simplu. zîmbi fetița, eu tocmai într-acolo mă duc. Deci, hai să mergem împreună!

Bucuros, o urmaii. Pe drum, aflai că se numește Stăngescu Sanda și că este însăși președinta detașamentului 12, din clasa VII-a B. Iar cînd intrarăm în camera pionierului, avui prilejul să le găsesc aici și pe celelalte două membre ale colectivului de conducere al detașamentului 12: pe Budescu Elena, președinta grupei I-a, și pe Chelu Liliana, președinta grupei a II-a.

— O adevărată consfătuire a colectivului de conducere! observai eu.

— Chiar așa și este! spuse Sanda. Ne-am adunat ca să ne sfătuim și să luăm anumite măsuri în privința tezelor!

— Ham, ai văzut? lătră victorios Zdup. Ți-am spus eu să nu pui răul înainte...

— Care rău? se interesă Sanda.

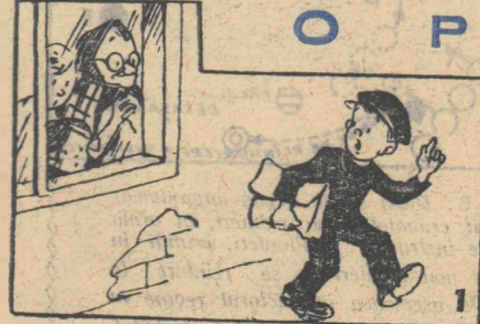
— A, niciunul, vorbeii mă-nroșii eu. Mai bine spuneți-mi dacă pot asista și eu la consfătuirea voastră.

— Cu plăcere! De altfel, nu ești singurul invitat; iată încă doi: pe Glodeanu Doina, care răspunde de gazeta de perete a detașamentului și pe Geolu Nicolaie, unul dintre pionierii noștri buni la învățătura.

— Deci, putem să începem, hotărî cineva. Să vedem însă mai întii cine scrie procesul-verbal?

— Dacă nu vă supărați, am să-l scriu chiar eu, le spusei. Tot sînt de meserie...

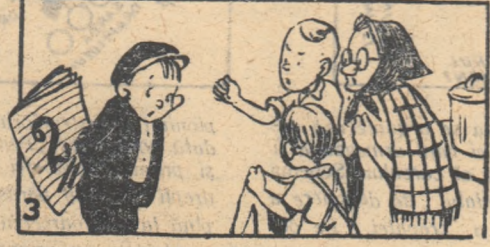
O PATAȚIE CU TILC

1. Am teză — și n-am învățat. Să-mi finești pumnii, neapărat!

2. Mîncarea stă nepregătită. Cămașa e sub fier, pirlită,

3. Iar rezultatul — vrei să-l știți? Poții și pe desen priviți!

Și acum, dragii cititori, la revedere în pagina înțlia din numărul viitor, cînd vom vorbi despre însăși deslășurarea tezelor!

Vă urez succes la teze!

GHEORGHÎȚA REPORTERUL

Din viața PIONIEREASCĂ

Adunarea de primire a școlărilor în rândurile organizației de pionieri

La detașament

Adunarea în care se discută primirea de școlari în rândurile organizației de pionieri, se deschide cu ceremonialul obișnuit. Cei care urmează a fi primiți, stau în flancul stâng al careului (Vezi schema nr. 1).

Cererile școlărilor care doresc să devină pionieri sunt discutate INDIVIDUAL în detașament și supuse votului deschis, tot individual. (Vot deschis = vot prin ridicare de mîini).

La comanda prezidentului: „Detașament, în careu, adunare!” pionierii care stăteau în bănci, de iarbă etc.

ANGAJAMENTUL SOLEMN AL PIONIERULUI

*Eu, tinăr pionier al
Republicii Populare Romine,
mă angajez în fața tovarășilor
mei să fiu credincios poporului
romin și cauzei Partidului
Muncitoresc Român, să fiu un
luptător dăruț, cinstit și curajos,
pentru victoria socialismului.
Făgăduiesc să învăț și
să mă comport în așa fel, încât
să devin un cetățean demn
al patriei mele - Republica
Populară Romină.*

(aceasta depinde de locul unde se face adunarea) se așază în careu, iar noi pionieri în flancul stâng al careului, așa cum au stat și la ceremonialul de deschidere

Prezedintele comandă: „Detașament pentru aducerea drapelului unității, drepti!” ACEASTA PENTRU CA DE-

PUNEREA ANGAJAMENTULUI ȘI PRIMIREA CRAVATEI NU SE POATE FACE DECIT SUB DRAPELUL UNITĂȚII. Drapelul este adus de o gardă formată din trei pionieri care trebuie să fie cei mai buni din detașament. Garda, purtînd drapelul, se așază linga stegar, formînd un front oblic cu fața jumătate întoarsă spre interiorul careului. (Vezi schema nr. 2).

Pînă la aducerea drapelului, bate toba și sună goarna. După aducerea drapelului, instructorul detașamentului comandă: „Pentru depunerea angajamentului și primirea cravatei roșii, sub drapelul unității, drepti!” Atunci, noi pionieri, prin flanc cîte unul, în ordine, părăsesc flancul stîng al careului, fac un mic pas trecînd prin fața prezidentului detașamentului și a instructorului și se aliniază apoi în front, în fața drapelului, la circa 2 pași distanță de acesta (cu fața spre drapel). Instructorul de detașament, la rîndul său, vine în spațiul rămas între drapel și noi pionieri, cu fața către acesta. (Vezi schema nr. 2).

Instructorul de detașament rostește angajamentul solemn cu întreg grupul de noi pionieri, în felul următor:

— Eu tinăr pionier al Republicii Populare Romine...

Noii pionieri repetă în cor după instructor:

— Eu, tinăr pionier al Republicii Populare Romine...

— ...mă angajez în fața tovarășilor mei...

Noii pionieri repetă:

— ...mă angajez în fața tovarășilor mei...

...Și tot așa, pînă la sfîrșitul textului angajamentului.

Apoi, pionierii noi primiți predau, individual, angajamentul scris pe care îl au pregătit dinainte, și pe care îl semnează în fața tuturor, chiar sub drapelul unității. Imediat după ce un

pionier a semnat angajamentul, el primește cravata pe ambele brațe ușor întinse înainte, și o pune la gît printr-o mișcare înapoi a brațelor. Instructorul îi leagă atunci cravata, și îi prinde pe bluză insigna pionierească. Tot așa, se procedează și cu al doilea pionier, cu al treilea, pînă la sfîrșit.

După ce noi pionieri au depus angajamentul și au primit cravata, instructorul li se adresează, pentru prima oară, cu chemarea: „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Român, fii gata!” Pentru prima oară, noii pionieri dau răspunsul la chemare: „Sînt gata întotdeauna!” Apoi, instructorul comandă către detașament:

„Pionieri, primiți în rîndurile voastre noi pionieri!” În ordine, tot prin flanc cîte unul, noii pionieri revin în careu în locul de unde au plecat. De asemenea instructorul revine la locul său. (Vezi schema nr. 3).

După ce noi pionieri au trecut în rîndurile detașamentului, prezedintele detașamentului, salutînd, anunță: „Tovarășe instructor, adunarea a luat sfîrșit!” Atunci instructorul rostește chemarea către întreg detașamentul: „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Român, fii gata!” Întreg detașamentul răspunde: „Sînt gata întotdeauna!” Prezedintele comandă apoi: „Detașament, pentru ducerea drapelului și a steagului, drepti!” Atît drapelul cît și steagul sînt duse deodată, în timp ce bate toba și sună goarna. Cu aceasta, adunarea ia sfîrșit.

La unitate

În două cazuri se primesc noi pionieri și în cadrul unității: a) în cazul în care unitatea, avînd un număr mic

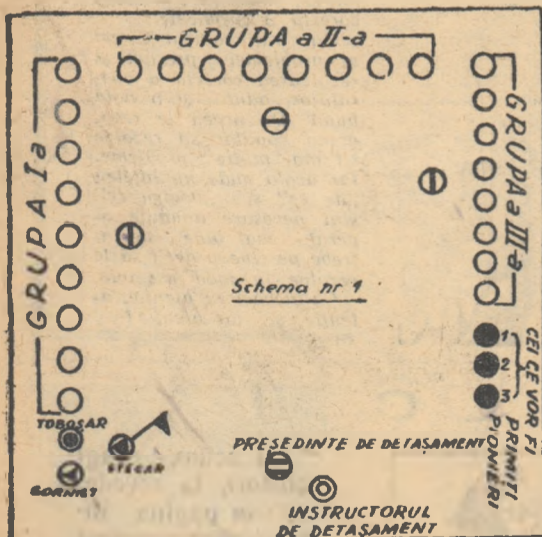
Salutul pionieresc

de pionieri (sub douăzeci) nu e împărțită în detașamente, ci direct în grupe, și b) atunci cînd primirea de noi pionieri coincide cu un eveniment important (7 Noiembrie, 30 Decembrie, 1 Mai etc.).

La primirea de noi pionieri pe unitate, ceremonialul este asemănător cu cel de la detașament, adaptîndu-se, bineînțeles, comenzilor pentru ceremonialul pe unitate.

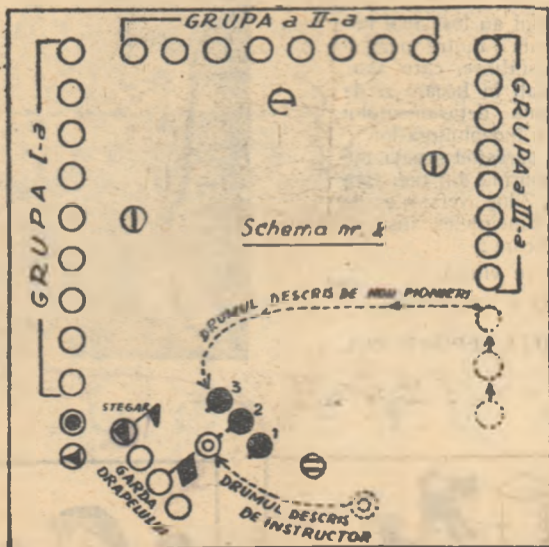
ATIT LA DETAȘAMENT CIT ȘI LA UNITATE SE RECOMANDA SA NU SE PRIMEASCĂ INTR-O SINGURĂ ADUNARE MAI MULT DE 5 PIONIERI.

Adunarea de primire în rîndurile pionierilor, fie în cadrul detașamentului, fie în cadrul unității, se poate face și la muzele închinăte luptei partidului, în fața unor monumente legate de lupta poporului etc.

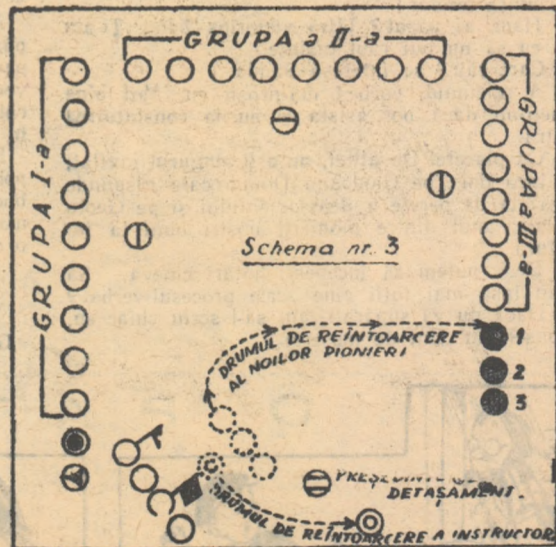

Schema nr. 1: În felul acesta se organizează careul de începere a adunării. Cei care urmează a fi primiți se află în flancul stîng al careului. Schema nr. 2: Careul pentru ceremonialul de depunere a angajamentului și de primire a cravatei. Se observă în plus drapelul unității și garda sa.

Schema arată drumul pe care se deplasează noi

pionieri și instructorul de detașament după ce a fost dată comanda: „Pentru depunerea angajamentului și primirea cravatei roșii, sub drapelul unității, drepti!”. Locul părăsit de noi pionieri rămîne liber pînă la reîntoarcerea lor după ce-au depus angajamentele și au primit cravatele. Liniile punctate indică drumul străbătut de noi pionieri și de instruc-

tor. Schema nr. 3: După ce au depus angajamentele și au primit cravatele, noi pionieri, în urma comenzii date de instructor: „Pionieri, primiți în rîndurile voastre noi pionieri!” se reîntorc la locurile lor. De asemenea instructorul revine la locul său. Liniile punctate indică drumul străbătut, la înapoiere, de noi pionieri și de instructor.

O ZI DE NEUITAT

— La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Român, îi gata! sună, minunată, chemarea.
— Sînt gata întotdeauna! răsună, hotărît, răspunsul.

Desigur, nu era pentru intîia oară cînd pionierii detașamentului nr. 11 de la Școala de 7 ani nr. 19 din București răspundeau la chemare, dar parcă niciodată răspunsul lor nu răsunase atît de fierbinte, de înălțător. Și cum s-ar fi putut altfel cînd în clipa aceea la Muzeul de Istorie a Partidului Muncitoresc Român, se aflau nemijlocit în mijlocul altor și altor urme sfînte din lupta Partidului, lată o mică tipografie de mină, a cărei manetă e încă fierbinte de mina celor care, în neagră ilegalitate, imprimau, cu ajutorul ei, manifeste înflăcărâte de luptă împotriva patronilor și moșierilor, de chemare la acțiune a clasei muncitoare. Iată cătușele care n-au putut opri lupta comunistilor, cu tot oțelul de bună calitate pe care nemernicii călăi burghezi îl cheltuiseră la turnarea lor. Da, nu este intîmplător că detașamentul 11 a răspuns de data aceasta la chemare mai fierbinte ca oricînd!

De altfel, cercetarea trecutului de luptă al Partidului nostru și al muncii de azi a comunistilor pentru ca viața noastră să devină din ce în ce mai frumoasă, preocupă în chip deosebit detașamentul 11. În programul său de activități se află înscris la loc de frunte punctul „Pagini din istoria Partidului”. Adunarea de astăzi este doar prima parte a unui întreg ciclu de acțiuni pe această temă. După această adunare, închinată eroului clasei muncitoare Ilie Pintiile, va urma

o adunare închinată luptei uteciștilor, apoi alta, închinată muncii de azi a comunistilor, și așa mai departe.

...Să ne apropiem din nou de pionierii care pășesc acum prin sălile muzeului, urmărind cu încordare explicațiile tovarășului lector Ion Lupescu despre viața și lupta neînfricatului comunist Ilie Pintiile.

Ajunzînd dinaintea vitrinelor unde se află cătușele de oțel gros în care au sîngerat cîndva comunistii, pionierele Știrbu Georgeta, Simion Anda și Bișir Liliana depun un buchet de flori, formînd, tăcute, citeva clipe, o gardă de onoare. Minunat omagiu, florile aduse de fii pe rănile părinților care s-au jertfit pentru ei...

Dar iată: împreună cu detașamentul 11 a venit aici și un băiețel care încă nu e la școală: Popescu Mihăiță. El ascultă și privește atent, însă nu reușește să înțeleagă totul. Grijuliu, pionierul Mogildeanu Constantin îi sare în ajutor. În cuvinte simple de tot, el îi vorbește băiețușului, pe înțelesul lui, despre tipografia comunistă din ilegalitate, despre Ilie Pintiile, despre cum muncitorii, conduși de comunisti, i-au învins pe fabricanți și pe moșieri.

Cu dragoste și respect, pionierii trec încet din sală în sală, cercetînd totul, păstrînd în memorie totul. Poate că vizita se apropie de sfîrșit — dar reportajul nostru nu va arăta acest lucru: el se va încheia lăsîndu-l pe pionierii detașamentului 11 în muzeu, trecînd încet, din sală în sală. Nu se va termina pentru că inșeși cercetările pionierilor din detașamentul 11 nu se vor termina aici.

AL. OVIDIU ZOTTA

Colegul de după amiază

Să vi-i prezentăm: Cîmpeanu Iordan, clasa a II-a D; Ștefănescu Adrian, clasa a VI-a A. Amîndoi la Școala de 7 ani nr. 152, București. Adrian e... colegul lui Iordan. Doar stau în aceeași bancă. Desigur, unul dimineața, celălalt după amiază. Dar tot colegi de bancă se cheamă. Trebuie să vă mai spunem că banca lor e cea mai curată din clasă. În plecare, după ce-și string mîinile, Iordan nu uită să-i recomande colegului său: „Ai grijă de bancă!”

NOII PIONIERI LA LUCRU

Terminasem tocmai ultima oră și mă pregăteam să plec acasă cînd, deodată, aud dintr-o clasă hohote de ris. Cîteva minute de liniște și-apoi din nou ris și iar ris. Am deschis curioasă ușa clasei și acolo — ce să vezi: noii pionieri, împreună cu „cei bătrîni”, din clasa a IV-a — detașamentul care-i primise — învățau jocuri pionierești. „Jocul instrumentelor” le-a plăcut mult, „Portocalele” i-au distrat de minune, însă cînd au ajuns la „Silaba zburătoare”, nu s-au mai putut opri din ris! Mai întîi trebuie să vă spun însă că, în unitatea noastră, avem o mulțime de noi pionieri. În trei adunări, detașamentele clasei a IV-a au primit cîte cînci elevi din clasa a III-a — cei mai buni dintre toți. Dar, a-i primi doar nu-i suficient, oricît de frumoasă ar fi adunarea. Noii primii trebuie să înceapă, încă din primele zile o adevărată viață pionierească. Despre asta am discutat cu președinții detașamentelor.

Iată cîteva din sarcinile care au fost stabilite pentru noii pionieri în detașamente: în cîrînd va avea loc un concurs de proverbe și ghicitori de care răspunde noul pionier Popa Emilian. În cealaltă săptămînă vor pregăti cu ajutorul tovarășei învățătoare o seară de basm după care vor merge cu toții într-o excursie la bojdeuca lui Creangă din Ticău. Pentru buna organizare a acestei acțiuni se vor ocupa mai mulți noi pionieri. De angajamentul pe care și l-au luat de a strînge tiecare cel puțin două borcane goale, răspunde un alt nou pionier.

Acum noii pionieri așteaptă cu nerăbdare prima zăpadă pentru ca să poată avea loc primul concurs de săniuțe. Cortez Mioara, careia i-a fost dat în seamă acest concurs, e însă foarte necăjită; ea e singura pionieră care nu-și poate îndeplini imediat prima ei răspundere pionierească din cauză că... nu-i zăpadă.

ALMOV RODICA
președinta unității
de la Școala de 7 ani nr. 11
Iași

„Am cravata roșie, sînt pionier”

În detașamentul nostru au fost primiți, de cîrînd, noii pionieri. Cu cită emoție și grijă a așteptat Tudorică clipa în care va primi cravata, și iată-l acum cît de fericit este.

„Am cravată roșie, sînt pionier
Mă mîndresc cu ea, sînt pionier”.

La întrebarea pusă în adunare: „Cum te-ai pregătit să devii pionier?” el a răspuns:

— „Din primele clase m-am strădui să învăț și să mă port astfel ca la vîrsta de 9 ani să fiu vrednic de a intra în rîndurile celor

pe care îi priveam cu drag — în rîndul pionierilor”.

Pionierii detașamentului III, unitatea nr. 12 — comuna Cîlnic, raionul Sebeș regiunea Hunedoara

Un sfîrșit... așa cum trebuie

S-ar zice că Petrea Florin și Bontea Mihai dintr-o IV-a, Școala nr. 1 Galați, sînt buni prieteni. Întotdeauna îi vezi împreună. La jocuri, prin parcuri, dar mai ales la școală. Și seamănă grozav... mai ales la apucături.

Între ei e totuși o mică deosebire: Mihai își găsește ceva timp și pentru învățatură. Florin e însă atît de „obosit” totdeauna încît n-are chef să mai învețe. Dar nu-i nimic. Dacă știe Mihai, e ca și cum ar ști și Florin. Pentru că, la o adică, Mihai „îl ajută”; cu alte cuvinte îi suflă. Nu „pe

gratis”, firește ci în schimbul unor mici „atenții”. De... Prietenia e prietenie și „suflatul” e... pe mere, pere, penișe, bile și altele. Ce vrei, „riscul” se plătește. De aceea au loc uneori scene ca aceea de mai jos.

...La catedră, profesorul răsfoiește catalogul. Florin e în panică.

— Mă, Mihai, nu mă lăsa!
— Ce dai?
— Un măr.
— E Ionatan?
— E crețesc.
— Nu mînînc decît Ionatan... Și apoi, e prea puțin...
Hait! Profesorul s-a oprit

tocmai pe pagina lui Florin.

— Dau două mere!

— „și o bilă...”

— N-am bile!

Tocmeala se întrerupe fiindcă s-a întîmplat ceea ce era normal: Florin a fost scos la tablă.

Mihai suflă fără tragere de inimă. Ca... pentru două mere. De altfel e și primejdios. I se pare că profesorul l-a observat.

Rezultatul: un doi în catalog la rubrica Petrea Florin.

În recreație, bătaie. Cei doi „prieteni” își trag ghionți. Colegii intervin.

— Să nu te mai văd în ochi!

— Îipă Florin.

— Atîta pagubă — răspunde Mihai.

S-au strîns și alți colegi să aștepte pricina conflictului și a ieșit la iveală povestea cu suflatul. I-au luat pe amîndoi la rost și au propus să fie discutați în adunarea de detașament.

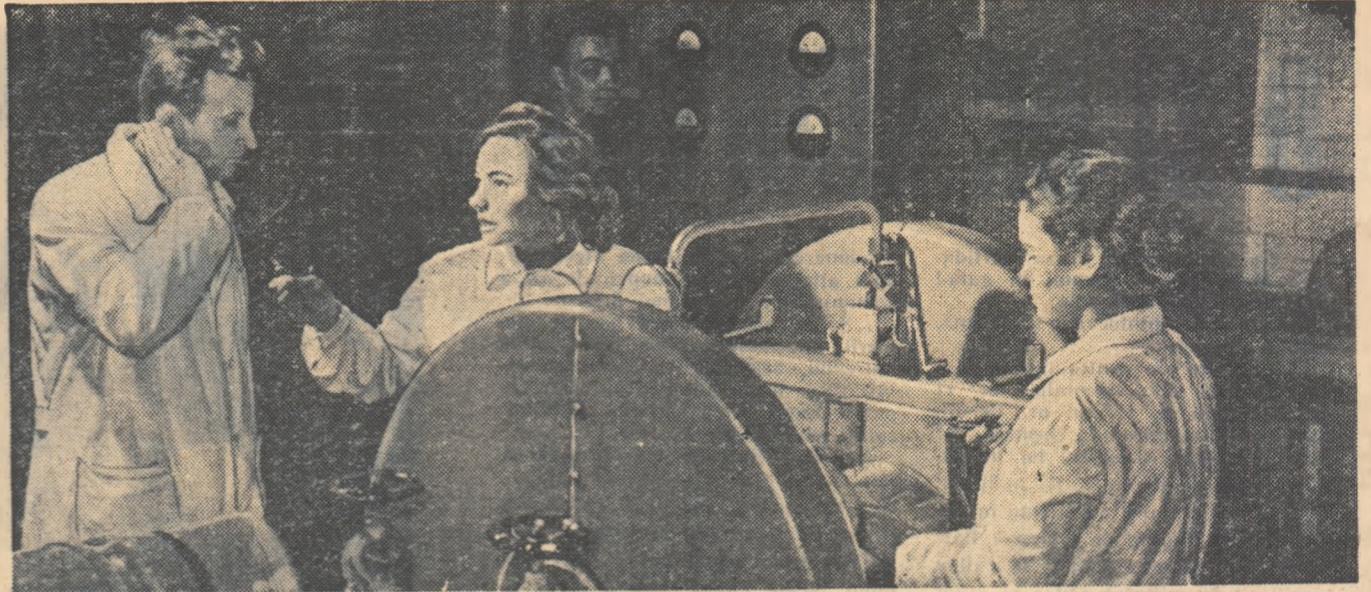
O prietenie care se bizuie pe asemenea apucături nici nu putea să aibă alt sfîrșit.

N. OLTEANU

ORASELUL CAUCIUCULUI

...Așa s-ar putea numi Combinatul de cauciuc „Jilava”. Fiindcă într-adevăr, totul aici îți dă impresia unui orașel străbătut în lung și în lat de străzi asfaltate, pe marginea cărora se aliniază clădiri albe, masive. N-are o istorie prea veche orașelul acesta, fiindcă primul semnal de intrare în funcțiune a Combinatului a răsunat abia cu doi ani în urmă, în 1956. De atunci, valurile și mașinile au măcinat munți întregi de cauciuc între „măselele” lor puternice de metal.

Să intrăm și noi în sala mașinilor, să ne apropiem de aceste mașini uriașe. Uite: cauciucul moale, ca o pastă de plastilină, este amestecat cu pucioasă și alte substanțe ce-i dau calitățile cunoscute. Tras prin niște cilindri greoi, cauciucul este prefăcut într-un fel de covoaie gelatinoase, calde. Baloturile de cauciuc capătă apoi formele cele mai variate. Mașini moderne, manevrate cu pricepere de muncitorii harnici, îl modelează mai ales în materiale indispensabile industriei metalurgice și de mașini agricole: curele trapezoidale și de transmisie pentru tractoare, combine, batoze și mașini auto. Cauciucul îi este prieten bun și mizerului. Cu el se încălță minerul, protejindu-și picioarele în cizme flexibile și moi. Cu ajutorul cauciucului, prefăcut în benzi transportoare, trimite cărbunele din adinecul minei la lumină, pe o distanță care atinge uneori și două sute de metri.

Înainte de a „ieși în lume”, cauciucul trebuie să treacă un examen greu: proba de laborator.

Pentru fabricarea tuturor acestor lucruri, neconținut șosele la combinat baloturi de cauciuc natural și sintetic. În afară de acestea însă, ai să găsești chiar în curtea combinatului o... „plantație” de cauciuc, care se întinde pe aproape două hectare. „Plantația” aceasta nu e altceva decât un depozit de sute de mii de roți uzate, care sunt prefăcute mai întâi în așa numita „pudră de cauciuc” și apoi în articole noi, de toată frumusețea.

MINIATURI

Pe lângă o secție metalurgică auxiliară, dotată aproape în întregime cu utilaj românesc și în care se fac toate reparațiile și piesele de schimb, combinatul mai are și un laborator cu trei secții: tehnologică, fizică și chimică.

Dacă vizitezi mai atent secția tehnologică, îți dai seama că aici regă-

sești de fapt întreg combinatul. Desigur, în miniatură. La proporții foarte reduse, se află aici aproape tot utilajul întâlnit numai cu o clipă înainte în clădirile cu ferestre ca niște porți înalte de sticlă. Găsești, de pildă, mici autoclave sau valțuri cu cilindri cit palma, care efectuează operații aidoma cu cele obișnuite. Cu utilajul acesta pitic, ce pare să fie destinat mai curînd unor experiențe școlare, se face proba calității la materialele de cauciuc fabricate în combinat.

ABURUL PREȚIOS

Fără „fabrica de aburi”, n-ar putea exista combinatul. Aburul — materialul acesta atât de prețios, care năvălește prin conducte subterane către autoclavele lungi — „se fabrică” la centrala termică, în trei cazane de forma și

mărimea unor mici blocuri de locuit, cu două etaje.

De la maestrul Miha Ion, am aflat că vulcanizarea e lucru foarte însemnat în producția de cauciuc. Vulcanizarea se face în autoclave, cu aburi fierbinți, la o presiune de opt atmosfere.

— Cauciucul capătă astfel duritate, elasticitate, spune maestrul.

— Și tot ce-i trebuie ca să poată „alerga”, s-a vîrît în vorbă un tânăr vioi, utemistul Ionță Ion, mecanic la cazane.

„Să poată alerga...” Da, a spus bine tânărul mecanic. Asta-i rostul cauciucului, să alege: turnat în roțile bicicletelor și automobilelor, în benzile transportoare ce aduc cu repeziune cărbunele la gura minelor, în jucării, și așa mai departe.

AL. DINU IFRIM

Vizitatori de peste hotare

Duminică 23 noiembrie, în cadrul schimburilor între Radio difuziunea și Televiziunea Română și Radiodifuziunea Cehoslovacă, a sosit în Capitală corul de copii al radioului din Praga.

În ziua de 24 noiembrie corul a susținut un concert în sala Ateneului R. P. R. Un al doilea concert va fi susținut, tot în sala Ateneului R.P.R., la 30 noiembrie. În ziua de 27 noiembrie, corul de copii al radioului din Praga va susține un concert în sala Teatrului de Stat din Ploiești.

Interviul nostru cu dr. František Novak

Dr. František Novak, din R. Cehoslovacă, e de câteva zile oaspetele țării noastre. E om vîrstnic doctorul Novak, dar dacă l-ați cunoaște, sîntem siguri că l-ați îndrăgi. Atît pentru vioia și sprinteneala sa, cît și pentru o... pasiune pe care o aveți mulți dintre voi: filatelia. Dr. Novak a sosit în România cu prilejul Centenarului Poștei, aducînd cu sine o valoroasă colecție de mărci românești.

În numele vostru, al filateliștilor și cititorilor gazetei, ne-am îngăduit zilele trecute să-i adresăm câteva întrebări:

— Cînd ați început să colecționați primele mărci românești?

— E cam mult de atunci; eu însumi eram copil. Prin 1903—1906, nu apărut cîteva serii de timbre românești care mi-au plăcut mult. Apoi nu apărut altele și, cu timpul, m-am dedicat cu totul colecționării acestor mărci.

— Aveți și vestitul „Cap de bour”?

— Nu; această marcă

e o raritate și n-am reușit încă s-o achiziționez. — Din ce an n-ați mai fost în țara noastră, și ce impresie aveți despre transformările care au avut loc în perioada aceasta?

— Ultima oară am fost în România prin 1937. Pe atunci am cunoscut țărani desculți, analfabeți. Țara dumneavoastră n-avea fabrici și uzine mari. Acum am întîlnit peste tot oameni bine îmbrăcați, am văzut de asemenea sute de case noi și frumoase, lăcașuri de cultură. M-au impresionat plăcut uzinele și fabricile pe care le-am întîlnit pe Valea Prahovei. Cît despre București, pe care l-am văzut cu 21 de ani în urmă, nu pot să spun decît că l-am regăsit întinerit, plin de viață, de poezie. Copiii din acest minunat oraș și tuturor cititorilor „Scintei pionierului”, le adresez un cald salut din partea copiilor cehi. Iac tinerilor filateliști le urez mult, mult succes în frumoasa lor indeletnicire.

Uzina agricolă

dinioară, (și acest „odinoară” nu e, ste prea îndepărtat), ferma Copăceni din apropierea Capitalei aparținea familiei regale.

O primărie în dar de la boierul Ferdinand I de Hohenzolern, la venirea sa pe tronul țării românești. Și s-a străduit „alteța sa” să nu fie mai prejos decît stăpînii de mai înainte. Muncitorii erau și mai crunt exploatați, iar despre petrecerile pe care le făcea aici se dușese vestea în toate statele din jur.

„30 Decembrie” se numește azi Combinatul agro-alimentar de la Copăceni. Ca un simbol al descătușării, al eliberării.

În cei 11 ani care au trecut de la proclamarea Republicii noastre, s-au schimbat multe la fosta fermă regală. S-a schimbat și viața muncitorilor altădată umiliți și urgișiți. Ei locuiesc acum în apartamente spațioase, cu tot confortul necesar, în clădirea unde

familia regală chefua, risipind banii strînși din sudoarea celor mulți, muncitorii au un club din care nu lipsește biblioteca, sala de spectacole, jocurile de șah, unde vin și-și petrec o parte a timpului liber. Și ei se străduiesc din toate puterile să îmbogățească neconținut viața aceasta nouă, fîurită de partid. „Uzina” lor agricolă trimite zilnic în piețele și magazinele Capitalei produse tot mai multe și mai bune. Am spus „uzină” și să nu vi se pară nepotrivit cuvîntul. Fiindcă în locul fostei ferme regale s-a întemeiat un combinat cu o producție complexă, în mijlocul căruia se ridică o fabrică impunătoare, cu secții de produse lactate, conserve și mezeluri.

Muncitorii secției de produse lactate se mențin frunțași pe întreprindere de aproape trei ani. Se pare însă că în anul acesta locul le va fi luat de cel de la mezeluri, care

au terminat planul de producție pe 1958 în nouă luni, economisind în același timp peste trei sute de mii lei.

Și toți muncitorii combinatului, legați adînc de întreprinderea lor, lucrează cu aceeași dragoste, cu aceeași tragere de inimă.

În afara celor amintite, combinatul are o crescătorie de păsări cu 3.200 de găini ouătoare și 10.400 de

pui și o crescătorie de porci. Și mai trăiesc acolo, în bună înțelegere, peste 460 de coloni de albine. Producția viticolă din acest an a întrecut așteptările, iar cele 208 tone de fructe valorificate, vorbesc grațor despre veniturile aduse combinatului de către sectorul pomicol. Sînt foarte semnificative cuvintele unui muncitor:

— Numai pîine nu facem. Incol... de toate.

Au adevărat o „uzină” agricolă...

PETRUȚA MUNTEANU

R.P. MONGOLA

Moscova, 5 noiembrie 1921... Intr-o încăpere a Kremlinului, un om cu fruntea înaltă și luminoasă se plimbă neîncetat, cu pași mici și repezi, vorbind. E Lenin. Vorbește limpede, cald. Îl ascultă cîțiva oameni, mărunți de stat dar vinjoși, cu lefe arămii și cu ochii îngușiți. Oamenii aceștia sînt trimiși mișcării revoluționare din îndepărtata Mongolie, și în fruntea lor se află neînfăcătul luptător Suhe Bator. Acesta le vorbește simplu despre villor, despre luptă, despre fericire.

—Și prin frămîntările anilor, poporul mongol avea să aplice în viață cuvintele lui Mîci, făcîndu-și o țară nouă, înfloritoare, puternică.

Cu multe și cumplite. Apoi han și filii acei lui 13, o bună trecîndu-le prin lîrte acestea găseau numai din Mongolia, trăiau întemeiat înfrîngerea și schimbat cu mongol. Sute de a trăiesc în luptă asupra adîncilor.

ALBANIEI

După ani îndelungași de luptă îndrăznică împotriva fasciștilor italieni și germani care îi copleșiseră țara, eroicul popor albanez a izbucnit, la 21 noiembrie 1944 să-i alunge pe ocupanți, eliberându-și definitiv patria.

Biruința aceasta, care n-ar fi fost posibilă decât în condițiile intrinsecii Germaniei hitleriste de către armatele sovietice, a deschis poporului albanez calea către o viață liberă și luminoasă.

Până la eliberare, Albania era singura țară europeană care n-avea căi ferate. Industria ei era aproape inexistentă, iar bolile și analfabetismul bîntuiau din plin.

Sub conducerea Partidului Muncii din Albania, poporul albanez și-a lăsurit însă azi o patrie bogată, înfloritoare. În peisajul pitoresc al Albaniei s-au înălțat semește construcții la care nimeni n-ar fi visat vreodată și dintre care e de ajuns să amintim Combinatul Textil „Stalin”, sau marea hidrocentrală „Enver Hodja”.

Țara e străbătută acum de o rețea de căi ferate la construcția cărora au muncit voluntar peste o sută de mii de lineri. În 1955, producția industrială a fost de 11 ori mai mare ca în 1938, agricultura a pășit pe calea socialistă a belșugului, învățămîntul, știința, cultura au luat un mare avînt.

Poporul albanez cinstește azi cea de a XIV. aniversare a eliberării patriei sale prin noi și minunate realizări, prin lupta sa dîrză pentru un viitor fericit, pentru pace.

CONTINUT NOI ȘI NOI CONSTRUCȚII SE INALȚĂ PE ÎNTINSUL ALBANIEI

MEMBRII ACESTEI ORCHESTRE PIONIEREȘTI VOR JOUA LA FILARMONICA DIN TIRANA.

PARCUL COMSOMOLULUI

În anul 1958 a început pentru copiii Albaniei cu o sărbătoare de neuitat: înălțarea marelui Palat al pionierilor din Tirana. Palatul acesta a fost dăruit poporului albanez de către Comsomolul leninist, care a donat pentru construcția 10.000 de ruble. El este situat în centrul Capitalei și se întinde pe o suprafață de 35.000 m.p. Printre altele, palatul numără o bibliotecă cu trei săli de lectură, o sală de gimnastică, un stadion, o grădină zoologică, săli de jocuri, un muzeu, zece laboratoare, o tipografie etc. De mare prețuire se bucură „Caprieteniei între popoare”, unde pionierii expun obiecte, fotografii, scrisori, cărți, și discută despre viața fericită a copiilor din țările socialiste.

Reducerea prețurilor cu amănuntul la unele produse din fibre sintetice și mase plastice

Printr-o Hotărâre a Consiliului de Miniștri al R. P. Române, începînd de luni 24 noiembrie 1958 se reduc prețurile cu amănuntul la o serie de bunuri de larg consum din fibre sintetice și mase plastice.

Prețurile se reduc la ciorapi și șosete din fibre poliamidice cu 15 la sută în medie, iar

la articolele de marochinărie din mase plastice pe suport textil (poșete pentru femei, pentru copii, mape, serviete, ghiozdane, cordoane) cu 7,5-30 la sută. La mantale de ploaie din mase plastice pentru femei prețul se reduce cu 33 la sută, iar la hainele din policlorură de vinil, pe suport textil,

pentru bărbați, cu 20 la sută.

Reduceri de prețuri s-au făcut de asemenea și la unele articole de uz gospodăresc din mase plastice — tăvi, solnițe, pilnii, untiere, bomboniere, sacoșe, ligheane, găleți etc. — la unele articole tehnico-sanitare din mase plastice și altele.

Scurt istoric al formării și destrămării imperiului colonial britanic

Imperiul Britanic, despre care voi ați auzit la orele de geografie și istorie, s-a format cu multe veacuri în urmă. Istoria Imperiului Britanic este istoria războaielor de cucerire, istoria jafului colonial, a exploatării crunte, a asupririi și nimicirii multor milioane de oameni, în numele îmbogățirii unui grup de colonialiști englezi acaparatori și al stăpînilor de mari capitaluri bănești.

Prima colonie engleză a fost Islanda. Feudali englezi pătrund în Islanda pe la începutul secolului al XII-lea pentru a pune mina pe cele mai bune pămînturi. Mai apoi, prin secolul al XVI-lea, Anglia își formează o flotă puternică și pornește războaie împotriva Spaniei și Portugaliei, care pe atunci erau mari puteri coloniale. În cursul războaielor anglo-spaniole din secolele XVI—XVIII, Anglia a început să acapareze teritorii

de dincolo de ocean, în America, Australia și Oceania.

Colonii englezi aduc neștri din Africa și-i pun să lucreze pe plantații. A început astfel cel mai nemilos și mai barbar tiraj; prinderea neștrilor și vânzarea lor în robie. Colonialiștii au creat o „instituție”, vestita „Companie africană”. Aceasta și-a organizat posturi permanente în Africa pentru comerțul cu neștri, cum era cel de la Coasta de Aur. Acest lucru a dus la nimicirea multor triburi din Africa, dar pentru burghezia engleză el a fost un izvor de câștig foarte mare. Porturile engleze Liverpool și Plymouth s-au îmbogățit tocmai în vremea acestui comerț josnic.

La începutul secolului XVII, acaparatorii englezi au apărut în sud-estul Asiei. Pe la mijlocul aceluiași secol ei au format în India puncte de rezim — pentru viitoare expansiuni. Tot în acest secol Anglia, cu flota sa puternică, pătrunde în America de Nord, organizează colonii și jefuiește fără cruțare populația băștinașă.

Secolul XVII este secolul în care Anglia cu flota ei pătrunde în multe locuri de pe glob și și creează bazele ei de sprijin. Despre continuarea jafului colonial și acapararea unor noi teritorii vom vorbi în numărul viitor.

ANDREI MIHAI

...urmă, despre...
...ria lumii pagini...
...erosul Gînghis...
...seră, prin seco...
...Asia și Europa...
...ble. Dar năvă...
...de jaf, îi îmbo...
...pătura nobilă...
...oamenii simpli...
...carniștii sclavi...
...a hanilor n-a...
...poporului mon...
...au continuat să...
...e, îndurînd din...
...lilor feudali și

Războaiele împotriva stăpînitorilor erau repede înfrînte, cu forța armelor. Abia după revoluția rusă din 1905, lupta de eliberare a poporului mongol a luat avînt. În 1919, sub conducerea lui Suhe Bator și Ciolbalsan, s-a organizat mișcarea revoluționară mongolă, care în 1921 a dus la răsturnarea puterii prinților și hanilor. Iar la 26 noiembrie 1924, Marele Hural Popular aproba prima constituție a Republicii Populare Mongole.

Mongolia este o țară destul de întinsă (1,5 milioane km.p.) dar populația sa nu trece de un milion de locuitori. Aceasta pentru că o mare parte a țării e acoperită de munți înalți și deșerturi.

Totuși, după răsturnarea de la putere a claselor exploatare, poporul mongol, sub conducerea Partidului Popular Revoluționar, a izbutit să înlăture înapoierea economică și culturală, beznă grea a trecutului, ridicînd Mongolia spre culmile înalte ale socialismului.

Din timpuri străvechi, ocupația de căpetenie a mongolilor este creșterea vitei. Astăzi, această îndeletnicire a luat o mare dezvoltare, dînd roade minunate: Mongolia ocupă primul loc în lume în ce privește numărul de vite pe cap de locuitor. Pe acest temel s-a dezvoltat o puternică industrie cu uzine complexe, ca de pildă combinatul „Ciobalsan” din

Ulan-Bator, care cuprinde fabrici de încălțăminte, tăbăcării, linării etc.

Înainte de revoluție, numai 0,7 la sută din populația Mongoliei era știutoare de carte, și în toată țara exista doar o singură școală cu 50 de elevi. Astăzi, în Mongolia, funcționează cîteva sute de școli elementare și medii, 3 institute pedagogice și o universitate, iar analfabetismul a fost cu desăvîrșire lichidat.

Republica Populară Mongolă e azi un stat puternic și înfloritor din marea familie a țărilor socialiste, care luptă pentru pace, pentru viitorul fericit al omenirii.

VASILE MANUCEANU

Știința

„Misterele” chiberneticii

„Intr-o bibliotecă uriașă un cititor vrea să alege ce s-a scris în legătură cu o anumită temă. În rafturile ei se găsesc zeci de cărți care-l interesează. Cine îi spune oare care sînt acestea? Pentru cunoașterea cărților și revistelor din bibliotecă, lucrează 1500 de traducători și peste 13.000 de colaboratori. Inchipuți-vă deci câte materiale se află în rafturile bibliotecii!

Și totuși cititorul rostește numai întrebarea, pentru că după câteva minute să primească o listă cu toate lucrările care-l interesează. Cine a făcut aceasta? Mașina-bibliotecar. Cum a dat răspunsul atât de repede, e ușor de înțeles, dacă aflăm că această mașină citește cu uluitoarea viteză de 24.000 fișe pe oră.

„Un avion a plecat în cursă. Parcurgerea spațiului aerian poate aduce uneori surprize neplăcute, obstacole greu de trecut pentru care trebuie să fii un destoinic pilot.

Dar iată că toate aceste neajunsuri sînt înlăturate: la bord apare un dispozitiv care, cu o îndemnare uimitoare pilotează aparatul, înregistrează viteza, înălțimea și unghiul de curs al avionului, folosind aceste date la fiecare zecime de secundă.

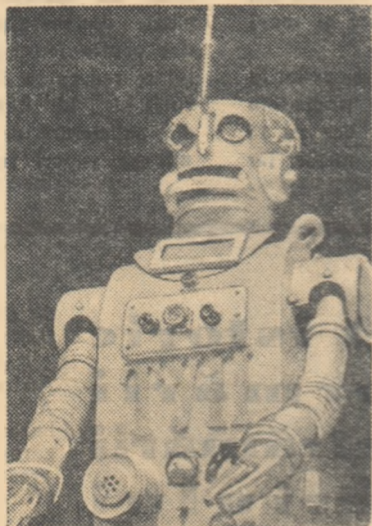
Cum a fost posibilă construcția unor asemenea mașini uimitoare? Datorită realizărilor obținute de știința chiberneticii.

Tot datorită acestei științe minunate au fost construite în Uniunea Sovietică mașinile de calculat „BESM” care înlocuiesc munca a zeci de mii de calculatori, fiind conduse numai de trei persoane.

Vă întrebați desigur cum s-a putut ajunge la asemenea rezultate? Răspunsul e simplu: pornindu-se de la constatarea că atât în lumea ființelor vii cât și la mașinile moderne există un așa numit proces de reglare automată. Chibernetica este știința care se ocu-

cupă tocmai cu studierea legilor acestor fenomene. Și acum să luăm două exemple foarte simple de reglare automată:

Dacă stăm în picioare, corpul tinde tot timpul să cadă într-o parte sau în alta. De fiecare dată creierul e înștiințat prin nervi

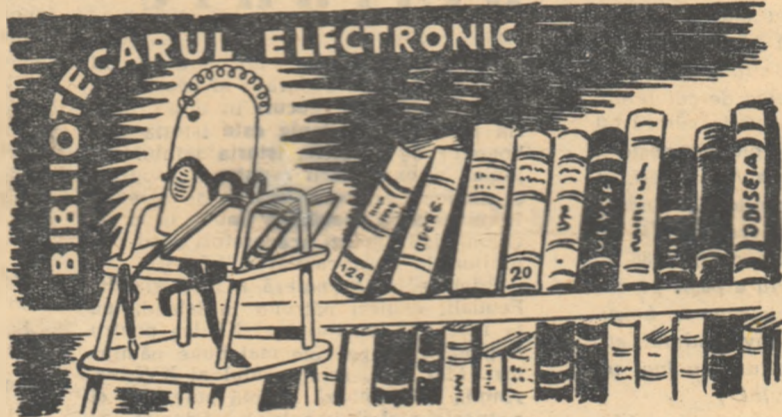
Robotul — altă creație a chiberneticii.

și trimite imediat mușchilor comanda necesară pentru corectarea poziției corpului.

O mașină merge pe stradă. La volan șoferul, ori de câte ori zărește o piatră sau un hop, care abat mașina de la drumul drept, rotește volanul și corectează direcția mașinii. Aici intervine deci reglarea automată, a mașinii de către om. Dar la multe aparate și mașini tehnica a realizat reglarea automată fără intervenția omului. De la aceste mecanisme simple s-au făcut mari progrese, ajungându-se la dispozitivele automate electronice care funcționează cu iuteala fulgerului. Ceea ce este mai minunat e faptul că acestea sînt relativ simple: câteva lămpi de radio sau semiconductori, câteva rezistențe, condensatori etc. Astfel este posibil ca dispozitivele automatelor de care am amintit mai sus să nu depășească aspectul și mărimea unui televizor.

În zilele noastre chibernetica, noua știință după care se construiesc cele mai complicate mașini capabile să efectueze operații proprii numai creierului omnesc, ne va aduce desigur încă multe surprize.

F. BALAN

Cei mai buni — la etapa pe zonă!

celor 30 minute de joc, scorul a rămas alb: 0-0. Media vîrstei echipelor era aceeași. Atunci, meciul a fost prelungit cu încă două reprize a 5 minute. În ultimul minut de joc, la un atac prin surprindere la poarta țirgoviștenilor, pionierii din Cimpina reușesc să înscrie golul victoriei: 1-0, scor cu care a luat sfîrșit meciul.

Între timp, la etapa pe zonă, au avut loc și celelalte echipe clasate pe locul 1 pe regiune: volei fete: Școala medie nr. 2 Buzău; handbal fete: orașul Țirgoviște; oină: raionul Ploiești; handbal băieți: Școala medie nr. 1 „B. P. Hașdeu”-Buzău.

Prin urmare, cele mai bune echipe din regiune vor fi prezente, la primăvară, în etapa pe zonă!

EMIL DOBRESCU

ȘTIRI

Duminică s-a desfășurat ultima etapă a turului campionatului categoriei A la fotbal. Din cele șase meciuri programate, două atrăgeau în mod deosebit atenția: C.C.A. — U.T.A. și Petrolul Ploiești — Dinamo București. În urma unor jocuri spectaculoase, gazdele au obținut victoria: C.C.A. a întrecut U.T.A. cu 2-1 iar Petrolul a înscris de 3 ori, primind un singur gol.

Alte rezultate: Progresul București — Steagul roșu Orașul Stalin: 2-1; Farul Constanța — Rapid București: 0-2; Dinamo Bacău — Știința Timișoara: 3-0; Jiul Petroșani — Știința Cluj: 2-0.

În urma acestor rezultate, Dinamo București a terminat turul pe primul loc, fiind urmat de C.C.A. și U.T.A. Ultimul loc în clasament continuă să fie deținut de Farul Constanța.

C.C.A. — WISSENSCHAFT HUMBOLDT UNIVERSITÄT BERLIN 81-59!

În primul joc din cadrul „Cupei Campionilor Europei” la baschet, echipa noastră campioană, C.C.A., a întrecut Wissenschaft Humboldt Universität Berlin cu scorul de 81-59! Această victorie frumoasă, la o diferență de 22 puncte, ne dă mari speranțe pentru returnul partidei care se va desfășura la 5 decembrie, în Berlin.

Construiți-vă singuri DINTR-UN BEC VECHI

Pentru un mic tehnician un bec ars e o adevărată „comoară”. El poate avea multe întrebuințări. Dar pentru a-l folosi desprindeți mai întâi balonul cu multă atenție de soclu

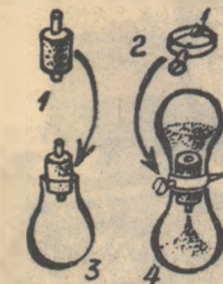
Retorte pentru fierberea lichidelor (Desen 5).

Suport pentru pensule. (Desen 6-7).

Dacă pe fundul balonului puneți naftalină, atunci pensulele vor fi ferite în mod sigur de molii. Pentru fixarea pensulelor pe suport se folosește un inel de elastic sau pîslă.

Termometrul (Desen 8).

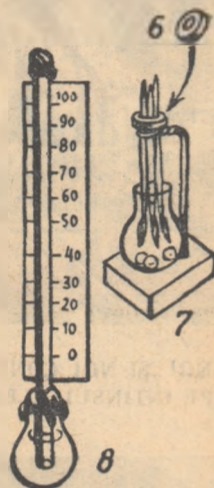
Cu ajutorul unui dop și cu puțină ceară roșie uniți balonul cu un tub de sticlă lung de 50 cm. și umpleți-l cu soart.

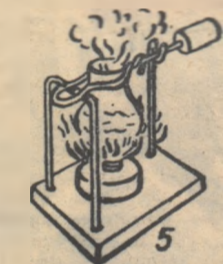
Înfășurîndu-l cu o cîrpă și creștîndu-l o circular cu o pîlă subțire. După aceasta treceți peste linia creștăturii cu un ciocan de lipit, fierbinte. Și acum iați la ce anume puteți folosi becurile astfel tăiate:

Ceasul de nisip. (Desenele 1-4).

Pentru un astfel de ceas e nevoie de două baloane, un dop care se aplică în deschizăturile lor, o pană subțire de gîscă și un inel de fier cu două șuruburi. Inelul se fixează la încheietura (îmbinarea) celor două baloane în jurul unuia din șuruburi

dați termometrul în felul următor: Introduceți-l în apa care fierbe și însemnați nivelul lichidului din tub, care corespunde cu 100°. Închideți partea de sus a tubului cu un dop și cu ceară roșie. Apoi introduceți balonul în gheață și pe hîrtia așezată de-a lungul tubului, însemnați nivelul spiritului, corespunzător cu 0°. Apoi, însemnați pe cadran diviziunile intermediare

se va învîrți ceasul de nisip, celălalt șurub e necesar pentru fixarea ceasului de inel.

Pe cinci stadioane din orașele Ploiești (fotbal și oină) și Buzău (volei și handbal, băieți și fete) s-au desfășurat, sîmbătă și duminică, întrecerile etapei regionale a Spartachiadei pionierilor și școlărilor, la jocuri sportive. Iată câteva aspecte din timpul desfășurării.

INVINȘII... INVINGATORI I

Fără discuție, cel mai frumos meci de volei a fost acela dintre echipele de băieți ale Școlii de 7 ani nr. 6 Buzău și Școlii medii nr. 2 R. Sărat. Servicii corecte, schimburi de mingi, „bombe” — într-un cuvînt un meci de toată frumusețea. Mai deciziși însă în acțiuni, pionierii din R. Sărat reușesc să cîștige două seturi din trei, la limită, și să se califice în felul acesta, pentru meciul următor.

Ce s-a întimplat însă? Buzoiienii au contestat partida pe motiv că adversarii au folosit un jucător în vîrstă de 15 ani. Într-adevăr, cei din R. Sărat, au încălcat regulamentul Spartachiadei. Contestafia fiind deci întemeiată, juriul a aprobat-o, declarînd echipa Școlii nr. 2 din R. Sărat invinsă cu scorul de 2-0 (15-0; 15-0) și totodată eliminată din competiție.

Apoi, confirmînd forma bună pe care au avut-o și în primul meci, cei de la Școala nr. 6 din Buzău au cîștigat celelalte meciuri, cucerind astfel titlul de echipă campioană pe regiune la volei.

SURPRIZA LA FOTBAL I

După ce echipa Școlii de 7 ani nr. 4 din Țirgoviște a cîștigat toate meciurile la scoruri categorice, în finală, a înfrînt echipa Școlii de 7 ani nr. 2 din Cimpina. Nimeni nu se îndoaia asupra cîștigătorilor, țirgoviștenii fiind considerați favoriți. Iată însă că, după consumarea

Ingrijirea porumbeilor este o activitate interesantă și răgătită de pionieri. De altfel și Regulamentul Concursului Micilor Naturaliști prevede printre alte secțiuni de participare la concurs și creșterea animalelor mici.

Micii brigadieri

În doi ani în urmă, unitatea de pionieri de la Școala 7 ani din comuna Ștefan Vodă a hotărât ca fiecare pionier să aibă grijă de câte un animal din gospodărie. Cu oase a ales-o pe Brezeana, și primul lucru de făcut a fost să-și facă un bici. Lucrul acesta l-a plăcut bătrînului Simion care îngrijea de vite după două zile, Tănase fu nevoit să-și pună biciul cu el. L-a învățat bătrînul Simion cum să se facă ulțat de Brezeana și fără bici. După două săptămîni de ajuns să-și rostască numele și Brezeana mergea după Tănase. Știa că va fi răsplătită cu o mină țarbă verde sau cu un drob de sare. Dar Tănase a învățat și alte lucruri de la bătrînul Simion și de temistul Balcu. A învățat să țesele, să mulgă și să rufească vitele. Sub îngrijirea lui, Brezeana a început să dea din ce în ce mai mult lapte.

- Vacca mea a ajuns să dea mai mult lapte pe zi, de o îngrijesc eu, îi zise odată Tănase vărului său, Olăe, „Puiu!” tău ce face?

- Bine, vere, s-a făcut un cal de toată frumusețea. Degeaba îl duc la păscut unde e iarba mai mare. Te pomenești că ai învățat să și călărești? — se stecă în vorbă Dumitru Niculescu care tocmai era din grajd cîrlanul de care avea grijă.

- Eu știu. Numai asta e un fricos, spuse Nicolae, înd spre Petru Marin care se apropia de el. Cînd drumul Ștefanei din boxă, o ia la sănătoasa, de la se mai văd călcăiele, deși scroaia e destul de rădă.

Ce tot rizi de mine, măi? Află că eu am îmbălnățit Ștefana, deși era mai nărăvașă decît un ardei. Cum are iar 11 purcei și tot eu îi îngrijesc.

Nu vă mai certați degeaba, interveni brigadierul care țesăla caii în apropierea lor. Toți sînteți harșuși curajoși. Brigadierii sînt mulțumiți de voi și vi s'au spus că v-ați întocmit bine și carnetele de obștii. Ia să văd carnetul tău, Tănase!

— Apă ce citi câteva însemnări, rosti:

— Ai făcut însemnări bune, dar trebuie să mai și scrii ceva. Să scrii, măi Tănase, că Brezeana ta face din rasa roșie de stepă. Și voi ceilalți, notați, de ceena, rasele și caracteristicile animalelor pe care îngrijii. Să țineți minte lucrurile acestea; sînt și importante. De azi înainte să veniți și voi la școlile noastre de producție, să aflați și alte lucruri. Trecut mai bine de doi ani de cînd pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Ștefan Vodă, raionul Iași, au grijă de animalele gospodăriei. Lucrul acesta a devenit o tradiție pentru ei și strădaniile lor mult prețuite de utemiștii care se ocupă de creșterea animalelor.

ANA COZMIȚA

ÎN CURÎND... PE TRACTOR

Zilele acestea am aflat o veste bună. Secretarul organizației U.T.M. de la G.A.C. „Gheorghe Dimitrov” ne-a comunicat că utemiștii din gospodărie sînt de acord să conducă cercul micilor tehnicieni din școala noastră. „O să vă trimitem pe cei mai buni tractoriști, ingineri și tehnicieni” — ne-a spus dînsul. Lucrul acesta ne-a bucurat foarte mult, pentru că majoritatea dintre noi vrem ca, după terminarea școlii, să muncim în agricultură. Unii vor să se facă tractoriști, alții agronomi, iar o parte să îmbrățișeze alte profesii. De aceea, sîntem nerăbdători să studiem mașinile și uneltele cu care vom munci. Și iată că dorința noastră se va îndeplini. Utemiștii din gospodărie ne vor ajuta să cunoaștem rostul fiecărei piese, diferitele părți ale mașinilor, cum funcționează și cum pot fi mînuite. Împreună cu tovarășul profesor Voinea, care conduce orele de științe agricole în școala noastră, am făcut și un plan. Ne-am propus să începem cu studierea trac-

torului, apoi a semănătorii, combinei etc. Toate acestea vor fi cu puțință pentru că pe lângă specialiști, utemiștii ne vor pune la dispoziție și uneltele respective. Sub îndrumarea tovarășului inginer Ancu Paul și a tovarășului Mușat Vasile, tractorist, vom demonta un tractor și vom studia fiecare piesă a lui. Apoi îl vom monta la loc și vom face... prima arătură. Așa vom proceda și cu alte mașini și uneltele. Lucrul acesta l-au făcut

anul trecut și pionierii din clasa a VII-a din școala noastră și trebuie să vă spunem că astăzi sînt cei mai buni elevi de la școala agricolă „Cuza Vodă”. De la el am luat și noi exemplul și ne-am propus ca studierea uneltelor agricole să devină o tradiție în unitatea noastră. În curînd vă vom povesti despre primele noastre realizări.

Un grup de pionieri de la Școala de 7 ani Ceacu — comuna Cuza Vodă, raionul Călărași.

Imi iubesc meseria aleasă

Într-o zi am citit un articol dintr-un ziar. Era vorba de constructorii navali. Mai în minte și acum câteva rînduri:

„Nava e plămădită cu meșteșug, cu măiestrie, de harnicii muncitori navali. Ciocanele scapără în minile lor, fruntea asudă, inima însă tresaltă de bucurie cînd nava construită de ei începe să lunece ca o lebedă pe apă”. „Acolo voi merge!” am strigat atunci, citind aceste rînduri. Și, într-adevăr, m-am înscris la Școala profesională Șantierul Naval Galați. Cînd aud zumzetul pilei care subție metalul cînd piesa la care lucrez capătă în minile mele formă, cînd văd că ea

este o părticică din nava ce se construiește, sufletul mi se umple de o bucurie năvalnică. Sînt că trăiesc.

Nu-i ușor să devii mecanic, lăcătuș. Trebuie să cunoști altele unelte, să judeci, să calculezi... Și apoi, chiar învățînd mereu — tot vezi mereu că lucrurile noi, necunoscute și se ivesc în cale. Dar e frumos, alți de frumos e să știi că și tu ai ajutat, cu minile tale, la construirea vasului care transportă apoi, pe ape, zeci de tone încărcătură!

DIȚU MIHAI

anul II-B,
Școala profesională —
Șantierul Naval Galați

„CULESUL CARTOFILOR”

La desfășurarea jocului participă toți pionierii unei grupe sau unui detașament. Și într-un caz, și în altul, copiii se împart în două echipe egale.

Materiale: Cîte 3 pietre de mărimea unor cartofi, pentru fiecare echipă.

Organizarea jocului: Jucătorii, în formație „prin flanc cîte unul”, se așază în spatele liniei de plecare. Primii din fiecare rînd tîm în mînd pietrele — „cartofii”. De la

linia de plecare, în fața fiecărei echipe, se marchează pe teren din 10 în 10 metri cîte un cerc cu raza de 1 m (vedeți schița).

Desfășurarea jocului: La comanda „plecați”, primii din fiecare echipă aleargă și lasă în cercurile din fața lor cîte un „cartof”. Ocolesc ultimul cerc și în fugă se întorc la echipa lor. În momentul în care au trecut linia de plecare, lovesc ușor peste umăr jucătorii ur-

mătorii. Cei loviți aleargă și culeg „cartofii” Culesul

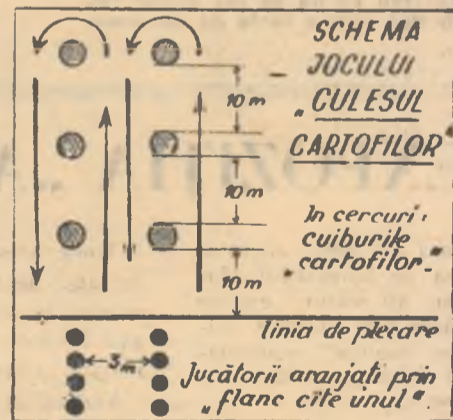
care urmează să alerge. Jocul continuă în felul acesta pînă cînd toți pionierii au

semănat sau cules cartofii.

Cîștigă echipa care termină cel mai repede cursa.

se începe de la ultimul cerc. Ajunși la linia de plecare, predau „cartofii” celor

RINDURI DESPRE ACTIVITATEA NOASTRĂ

Bucuria satului — bucuria noastră

De curînd, am avut prilejul să vedem o nouă realizare a partidului: electricitatea și apoi radioficarea satului nostru. La această muncă, ca și la altele și noi, pionierii, am dat o mîna de ajutor. Am muncit cu multă trageră de inimă la săparea gropilor pentru stîlpi. Eram și noi nerăbdători să vedem satul mai repede luminat, să putem citi la lumină bună. Am fost tare bucuroși cînd am văzut că, pe lângă lumina electrică, se instalează și difuzoare! Și căminul cultural se va

termina în scurt timp. Noi încă de acum ne gîndim la frumoasele serbări pe care le vom da, pe scena lui.

GAINA CONSTANTIN
Școala de 7 ani, com. Fîrlina
Domnească, raionul Tr. Severin

Clubul școlii

E plăcut să-ți petreci o parte din timpul liber la clubul școlii noastre. În sala lui, spațioasă și luminoasă ne așteaptă oricînd masa de ping-pong, jocurile de șah, bogata noastră bibliotecă, măsuțele încărcate cu tot felul de reviste și ziare. Aici fiecare își poate găsi lesne ocupația favorită.

Așa că nici piesele de șah, nici cărțile, nici paletetele de ping-pong nu se pot plînge de plictiseală, cum nu se pot plînge de plictiseală nici pionierii noștri.

NICOLITA RADU
cl. a VII-a
Școala medie nr 2 — Craiova

Detașamentul a hotărît

Nu știu dacă o cunoașteți pe președinta detașamentului nostru, Breabă Petronela. Ea este o pionieră energică, învață bine și mai cu seamă este o bună tovarășă. Zilele trecute, ea a convocat o adunare de detașament unde am hotărît, să ne pregătim

cît mai bine pentru teze. În detașament sînt mulți pionieri care au note de zece. De pildă, Rimer Herși, Oancea Smaranda, Breabă Petronela, Crăciun Rodica și alții. Printre ei însă mai există și unii (ce-i drept mai puțin) la număr care nu stau încă destul de bine la carte. De aceea, noi ne-am gîndit să ne ocupăm îndeaproape de ei. Am hotărît ca teza de istorie să ne găsească pe toți cu materia bine însușită.

La fel ne pregătim și pentru celelalte obiecte.

BOTOȘ CLARA
Str. Andrei Mureșan nr. 4
Baia Mare

poartă furcă pentru strîns finul iar fetele greble usoare de lemn.

Lescrierea dansului

Partea I-a: Intrarea muncitorilor și a muncitoarelor, în același timp, prin cele două părți laterale ale scenei: cîte patru de fiecare parte, un băiat, o fată etc. Cei din dreapta intră pășind cu piciorul stîng în ritmul muzicii, aruncînd în sus brațul drept cu ciocanul în mînă. În timp ce pășesc cu piciorul drept, trunchiul se apleacă înainte, cu îndoirea genunchiului și lasă ciocanul cu avînt în jos (fig. 1). Înaltînd spre centrul scenei, mișcarea se execută de 8 ori. Cei din stînga încep cu piciorul drept făcînd aceleași mișcări. Mișcarea se execută alternativ, astfel ca atunci cînd cei din rîndul din dreapta execută lovitura cu ciocanul, aplecînd corpul înainte, cei din rîndul din stînga să ridice ciocanul în sus și invers — cînd rîndul din stînga ridică ciocanul, rîndul din dreapta se apleacă în jos.

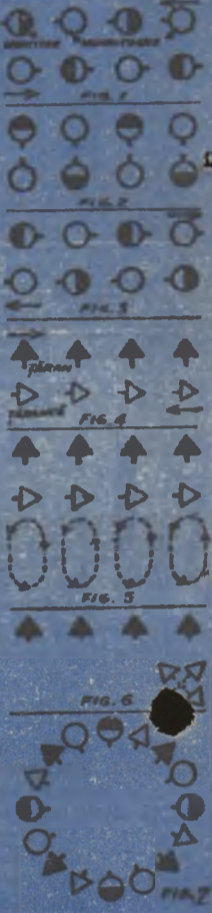
Partea a II-a: Din fundul scenei, prin ușa laterală din stînga, intră tăraniul unul după altul, ținînd pe umărul drept furca. El execută de 6 ori pas schimbat, începînd cu piciorul drept, apoi se opresc cu fața spre public, sprijinindu-se cu mîinile de coada furcii, picioarele fiind depărtate.

În același timp intră și tărancele prin ușa laterală dreaptă din fața scenei — una după alta, fiecare ținînd grebla pe umărul drept. Execută alternativ 6 sărituri mici, cu piciorul îndoit în față, apoi se opresc și ținînd grebla spre stînga atingînd podeaua (fig. 4).

Ridicînd puțin grebla, fetele pășesc cu piciorul drept făcînd pași mici spre dreapta, cu piciorul stîng tras în spatele dreptului și cu genunchii îndoiți, imitînd mișcarea strîngerii finului. Repetînd această mișcare de 7 ori, fetele ajung în dreptul băieților (fig. 5) și se întorc cu fața spre public, ridicînd grebla pe umărul stîng.

după care tărancele din marginea dreaptă se opresc și duc mîna la gură, ca și cînd ar striga ceva. În acest moment fetele se opresc din muncă privind spre ea. Tărancele face o mișcare cu mîna dreaptă și se întoarce spre colțul drept în fața scenei, executînd cîteva pași din fugă, după ce mai întîi a pus grebla jos. Celelalte fete fug și ele în aceeași direcție și formează un cerc, punînd greblele grămadă (fig. 6). Băieții mai lucrează, dar cînd fetele au format cercul, se opresc și ei și pun furcile jos; cu o mișcare își sterg sudoarea de pe frunte și se așază pentru a se odihni.

În acest moment intră în scenă, într-un grup strîns, muncitorii și muncitoarele. Fetele din grupul muncitoarelor se duc cu pași de fugă spre tărance, unde, intercalîndu-se, formează un cerc mare. Muncitorii cu tăraniul, stînd pe jos, formează și ei un cerc și stau de vorbă, arătînd din cînd în cînd spre fete. Deodată, fetele, în cerc, se prind de mîini și bat pasul de horă de loc rîzînd. Pornesc un joc popular (se poate folosi oricare din jocurile cunoscute de copii). Băieții privesc jocul fetelor, apoi încetul cu încetul prînd și el chef de joc și sîrînd în picioare, merg spre fete; se intercalează în cerc, continuînd cu multă vioclune jocul popular (fig. 7).

Dans de prietenie

La acest dans pot lua parte 8 băieți și 8 fete, dintre care unii reprezintă muncitorii și muncitoarele, iar ceilalți tărani și tărancele.

Dansul poate fi executat de orice muzică de marș, cu măsura 2/4 sau 4/4.

Cei patru copii care reprezintă muncitorii sînt îmbrăcați în salopete, iar pe cap au șepci. Fetele la fel îmbrăcate în salopete, dar pe cap poartă bășmălute viu colorate. Toti țin în mînă cîte un ciocan de lemn. Cei care reprezintă de tărani sînt îmbrăcați în costume naționale simple, ca pentru zi de lucru. Băieții

La mișcarea a opta, rîndurile se întorc unul spre celălalt, față în față, cu picioarele depărtate. Ciocanele se țin cu ambele mîini ridicate deasupra capului (fig. 2). Ambele rînduri execută aplecarea trunchiului înainte spre piciorul drept, apoi spre piciorul stîng, cu bătaia ciocanului în jos. Mișcarea se execută alternativ de 7 ori, iar la mișcarea a opta, ambele rînduri se întorc spre stînga, ținînd ciocanul cu amîndouă mîinile pe umărul drept (fig. 3).

În această poziție cele două rînduri execută 8 pași înainte tot pe unde au venit, părăsînd scena.

Apoi execută 6 pași obișnuți, pe virfuri, trecînd la locurile inițiale în aceeași poziție ca în fig. 4.

În timp ce fetele înaintează, băieții imită mișcarea strîngerii finului cu furca, aruncîndu-l peste umăr. Cu genunchii ușor îndoiți, trunchiul e ușor aplecat înainte, iar la aruncarea finului, trunchiul execută o jumătate de rotație spre stînga; brațele aruncate cu avînt spre umărul stîng.

Tărancele repetă mișcarea strîngerii finului, ajungînd pentru a doua oară în fața tăraniilor, care continuă mișcările descrise anterior. Aceste mișcări se repetă de trei ori

MARIANA SAS

Ion Brad

Meserie, plug de aur

- Aș vrea să fiu o șeă de argint pe cer, Să fac, din noaptea neagră, zi senină.
- Ba, eu cobor în mină, ca miner Să dau la toți căldură și lumină.
- Aș vrea să fiu un foc strălucitor, Să ard rugina toată de pe lume.

- Eu, simpla oșter și topitor, Că mîinilor lor și focul se supune.

- Aș vrea să fiu un pom cu fructul rar, Să-ndestulez țara azi și mâine,
- Ba, eu rămîn ca tatăl meu plugar, S-aveți o mie de ani pe masă pîine.

- Aș vrea să fiu un munte-nalt — sălaş De vulturi îndrăzneți, zburînd prin stele.
- Eu, trate dragă, o să fiu oștaş Inalt cît munții, strajă țării mele.

Miner, plugar, oștean, sau meșter-faur, Vom crește socialismul palatelor
E meseria noastră plug de aur În brazde noi, cu soare semănat.

EXPOZIȚIA „AȘA-I LA NOI“

Dacă ați trecut zilele acestea pe bulevardul Magheru, ați văzut expuse într-una din vitrinele „Librăriei copiilor“, numeroase și felurite obiecte frumoase.

Toate acestea au fost lucrate de pionierii premiați la concursul „Așa-i la noi“, organizat de revista „Cravata roșie“.

Vizitați expoziția și tri-

miteți redacției impresiile voastre. De asemenea purtați corespondență pe această temă și cu unii dintre cîștigătorii care vă interesează.

Vă recomandăm două filme:

„INIMA DE OȚEL“

Acest film, realizat de studioul „Armenfilm“ după scenariul lui M. Maximov și închinat unei glorioase pagini din istoria revoluției socialiste din Caucaz, evocă chipul unuia dintre cei mai luminoși eroi ai revoluției, chipul lui Semen Arșakovici Petrosian, cunoscut și sub numele revoluționar de Kamo.

În fotografie: Kamo întemnițat la închisoarea Moabit din Germania. (scenă din film).

„PAGINILE TRECUTULUI“

Filmul oglindește procesul de formare politică revoluționară a tîndrului muncitor ucrainean Alexei Koreni, care va deveni „revoluționar de profesie“. Acțiunea filmului se petrece în perioada în care Lenin, din străinătate, editează ziarul Iskra, cel dintîi ziar marxist revoluționar.

Film consacrat activității organizațiilor marxiste ilegale din Rusia țaristă, el dă o imagine fidelă a trecutului glorios de luptă al clasei muncitoare din Rusia.